

[Oluf Pedersen.]

vilde have langt større Betydning end de Forslag, som er stillet af Partiet Venstre om Prishævning, og da Partiet Venstre jo har udtalt sig i øvrigt om de Forslag, vi har stillet, men har givet Udtryk for i denne Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Kyed, at man holdt paa, at en Prissænkningspolitik var langt at foretrække, maa jeg regne med, at Partiet Venstre vil støtte de Ændringsforslag, som vi har stillet. Det, som det nemlig er nødvendigt at gaa til, er en Likvidation af de mislykkede Forsøg paa Planøkonomi og Selvforsyning, og det kan der være Grund til at sige et Par Ord om, fordi man har en underlig Forestilling om, hvori Planøkonomi bestaar. Det er naturligt, at man til Bedømmelse af denne Planøkonomi ser paa Resultaterne af de gennemførte planøkonomiske Foranstaltninger.

Vi har jo set en Række Forslag gennemført. Vi har set en Smørordning, der nok medførte, som tilsigtet, en højere Pris for Forbrugerne pr. kg, men heraf fulgte, som ogsaa den højtærede Landbrugsminister sagde ved første Behandling af det her foreliggende Lovforslag, et mindre hjemligt Forbrug. I alt Fald er Forholdet det, at det hjemlige Forbrug uden for Landbrugets Kreds utvivlsomt er gaaet meget stærkt ned, og Resultatet var, at Tilførslerne til det overfyldte engelske Marked blev større, og Priserne faldt paa det langt større Kvantum, saa at dette mere end opvejede den hjemlige Prisstigning.

Og hvis man ser paa Svinekortordningen, ja, saa bestaar jo Planøkonomien i, at man fordelte Kortene til andre end til dem, der havde produceret Svin, med det Resultat, at Svinekortene kom op i en høj Pris for dem, der producerede Svin, men til Gengæld var det saadan, at de, der skulde købe Kort, satte 20—30 Kr. til paa hver Gris, som produceredes. Resultatet var, at saa indskrænkede man Produktionen, og i Stedet for begyndte man at spekulere paa, om man ikke kunde sælge sine Svinekort, og hvis ikke det private Initiativ her havde grebet ind, vilde man utvivlsomt have manglet Svin til Opfyldelse af det engelske Kontingent. Men det vil sige, at det ikke er Statsplanøkonomien, som har skaffet Orden i denne Produktion.

Og med Hensyn til Kødordningen er Forholdet det, at man fortsætter Destruktionen af det første Klasses Kvæg, medens der ved disse Ordninger tages en Afgift af Fattigfolk paa det anden Klasses, som

de maa betale. Det er jo ogsaa en Form for Planøkonomi!

Det kan være rigtigt over for dette Forhold at slaa fast, at Prissvingninger er den naturlige Regulator for Produktionen. Sætter man Prissvingningerne ud af Funktion, bliver der Kludder, og man faar det modsatte af det, som man har tilsigtet. Hvor der er Overproduktion, kan man ved Kunst hæve Prisen pr. kg, men ikke selve Salgssummen, og hvis det var muligt, vilde Resultatet jo ogsaa være, at saa opretholdt man den i Forvejen for store Produktion.

Det var med Hensyn til Planøkonomien. Men ser man saa paa Selvforsyningen, er det dér ikke gaaet bedre. Medens vor Import, dér jo er det, vi faar hjem for vor Eksport, i 1913 var 6 600 Mill. kg, saa er Forholdet det, at vi i 1933 har haft en Import paa 10 000 Mill. kg, det vil sige, at der har været en Stigning paa ca. 50 pCt. i kg. Og selv om vi sammenligner med 1924, hvor vor Import maalt i Kroner var omkring ved det dobbelte af, hvad den var i 1933, saa viser det sig, at vor Import i kg i 1933 var større end i 1924, og det til Trods for, at Importen i 1933 i mindre Grad laa paa de billigere Varer, fordi der var sket en stærk Nedgang i Indførselen af Foderkorn.

Hvis man sammenligner Importen af en Række Varer, viser det sig, at der i Forhold til før Krigen har været 25 pCt. Stigning for Tekstil, 60 pCt. for Tobak, 10 pCt. for Jern og en Fordobling for Benzin og Olie. Det vil sige, at vi fik langt flere Varer i 1933 end i 1913, og enhver her i dette høje Ting ved jo, at det eneste Formaal med Eksporten er at faa Varer hjem.

Jeg drager heraf den Slutning, at det Forsøg, man har gjort paa at lave Selvforsyning, i Virkeligheden er slaaet fejl. Vi fik ikke Selvforsyning, men vi fik en helt anden Ting, som var meget værre. Selvforsyningspolitikken, Forsøget paa at lave Selvforsyning, resulterede i, at vi fik en Varefordyrelse inden for Landets Grænser, som har været ganske urimelig og højst skadelig. Det, som man har forsøgt i Ly af Selvforsyningen, i Ly af Planøkonomien, har i Virkeligheden været at drive en Særinteresse- og Kapitalpolitik til Skade for den store Befolkning. Det er det, som har givet sig Udslag i, at til Trods for, at Landbrugsvarernes Pris i 1933 laa ca. 20 pCt. under Priserne i 1914, saa laa de hjemlige Priser paa Fødevarer 25 pCt. højere; og til Trods for, at Priserne paa de Varer, vi fik ind i Landet, laa paa det samme Niveau